

باز تعریف آنتروپی با رویکردی آموزشی

دکتر غلامعباس پارسا فر
عضو هیئت علمی دانشگاه صنعتی شریف

چکیده

از آنجایی که دانش آموزان دیبرستانی عموماً با مکانیک کوانتمی و مکانیک آماری آشنایی کافی ندارند، به ناچار مبحث ترمودینامیک در کتاب‌های شیمی آن‌ها از دیدگاه کلاسیکی بررسی شده است که به آن ترمودینامیک کلاسیک گویند. در ترمودینامیک حتی مفاهیم کلیدی هم‌چون دما، انرژی داخلی و آنتروپی از شفاقت کافی برخوردار نیستند. در نتیجه نمی‌توان بسیاری از نتایج آن را از دیدگاه کلاسیکی تعبیر و تفسیر کرد. در این مقاله آنتروپی از دیدگاه‌های کلاسیکی و مولکولی بررسی شده است و خواهیم دید که از دیدگاه مولکولی به درک بسیار شفافی از این کمیت دست می‌یابیم. در این کار، مقداری بودن آنتروپی، ارتباط آن با تعداد راه‌های توزیع، ارتباط ما از موقعیت ذرات و وابستگی آنتروپی به حالت فیزیکی ماده بررسی شده است. در ادامه، تغییر آنتروپی در اثر اختلاط (برای نمونه، در تشکیل محلول)، با تغییر دما و در اثر انجام واکنش شیمیایی به بحث گذاشته می‌شود و سرانجام به نکته‌های مبهمی از کتاب شیمی^۳ در زمینه آنتروپی و قانون دوم می‌پردازیم.

کلیدواژه‌ها: آنتروپی، ترمودینامیک، کج فهمی، کتاب‌های درسی، رویکرد آموزشی.

مقدمه

در ترمودینامیک واژه «آنتروپی» وقتی مطرح شد که سادی کارنو^۱ بازده نظری موتورهای بخار را در کتابی با عنوان «بازتاب نیروی محركه گرما» مطرح کرد. در چرخه کارنو - که در آن بخشی از گرمای گرفته شده از مخزن گرم به کار تبدیل شده، بقیه آن از راه مخزن سرد دفع می‌شود - اگر فرایند در مسیری برگشت‌پذیر^(۱) جریان یابد، مجموع تغییرات نسبت گرمای مبادله شده، به دمایی که مبادله گرمایی در آن صورت می‌گیرد $(\sum_i \frac{\delta q_i}{T_i})$ در مقایسه با هر مسیر برگشت‌نپذیر بین حالت اولیه (i) و حالت نهایی (f)، بیشترین مقدار را خواهد داشت. این تغییر ماکزیمم مربوط به مسیر برگشت‌پذیر را تغییر آنتروپی (ΔS) گویند.

مفهوم روش و واضحی برخوردار نیست. درک آنتروپی از دیدگاه کلاسیکی بسیار دشوار است. از چرخه کارنو به طور تجربی چنین برمی‌آید که: $\Delta S = \int_i^f \left(\frac{\delta q}{T} \right)_{rev} \geq \int_i^f \left(\frac{\delta q}{T} \right)$ (۱)، نامساوی کلازیوس (Klazioss) است.

آ- تغییر آنتروپی از دیدگاه ماکروسکوپی
آنترپی، مانند دیگر کمیت‌های بینایی ترمودینامیک هم‌چون دما (T) و انرژی داخلی (U) از دیدگاه ماکروسکوپی یا کلاسیک از

صندلی موجود در یک کلاس بنشینند. احتمال این که آن‌ها صندلی‌ها را به طور منظم اشغال کنند - مثلاً به ترتیب حروف الفبا - چه قدر است؟ شاید بگویید بعید است که چنین حالتی روی دهد، چرا؟

زیرا دانش‌آموزان $\approx 10^{106}$ انتخاب برای نشستن دارند که فقط یکی از آن‌ها «منظم» است و بقیه حالتها را باید نامنظم دانست. احتمال منظم نشستن (منظم P_m) و احتمال نامنظم نشستن (نامنظم P_{nm}) عبارتند از:

$$P_m = \frac{1}{10^{106}} \quad (3)$$

$$P_{nm} = 1 - \frac{1}{10^{106}} \approx 1 \quad (4)$$

پس علت نامنظم نشستن این است که برای این حالت، تعداد حق انتخاب‌های بسیار زیادی ($\approx 10^{106}$) در مقایسه با تنها حق انتخاب منظم نشستن، وجود دارد.

برای آن‌که مشخص شود تعداد راه‌های توزیع (حق انتخاب) با تعداد اشیاء چه رابطه‌ای دارد، به این نمونه توجه کنید: یک تاس به شش حالت (صورت) روی زمین قرار می‌گیرد، دو تاس 6×6 ، سه تاس $6 \times 6 \times 6$ و N تاس 6^N

مقدار $\int \frac{\delta q_{rev}}{T}$ نسبت گرمای مبادله شده به دما را، در مسیر برگشت‌پذیر نشان می‌دهد. به طور تجربی معلوم شده است که ΔS مستقل از مسیر است و مقدار آن فقط به حالت‌های اولیه و نهایی سامانه بستگی دارد:

$$\Delta S = S_f - S_i \quad (2)$$

بنابراین از معادله (2) استنباط می‌شود که S مستقل از مسیر بوده، تابع حالت ترمودینامیکی است. برای نمونه، می‌توان نشان داد که برای هر چرخه‌ای چنین داریم:

$$\Delta S = \oint \frac{\delta q_{rev}}{T} = 0 \quad (3)$$

علامت دایره روی نماد انتگرال، به معنی مسیر چرخه‌ای است.

چنان‌که می‌بینیم رابطه‌های یاد شده تعریف شفافی برای آنتروپی ارائه نمی‌دهند. برای نمونه، در نظر بگیرید که مقدار معینی گرما - مثلاً ۱ کالری - به طور برگشت‌پذیر به سامانه‌ای افروده می‌شود. اگر سامانه دمای پایین‌تری (مثلاً ۲۰۰K) داشته باشد تغییر آنتروپی آن بیش تراز زمانی است که دمای بالاتر مانند ۴۰۰K دارد ولی رابطه ۱ دلیل این رفتار را توضیح نمی‌دهد. برخی از نویسندها کتاب‌ها در توجیه این رفتار به ناچار، متوصل به شبیه‌سازی‌های دور از ذهن شده‌اند مانند: عطسه کردن در یک کتابخانه، آرامش آن را به هم می‌زنند در حالی که، شنیدن صدای همین عطسه در یک خیابان شلوغ دشوار است. [۱]

ب - آنتروپی از دیدگاه مولکولی یا میکروسکوپی

چنان که اشاره شد درک مفهوم آنتروپی از دیدگاه ماکروسکوپی دشوار است اما در ادامه می‌بینیم که نگاه مولکولی، درک همین مفهوم را آسان می‌کند.

● آنتروپی و تعداد راه‌های توزیع

بحث را با یک نمونه آغاز می‌کنیم. فرض کنید، ۱۰۰ دانش‌آموز می‌خواهند روی ۱۰۰

اطلاع دقیقی داریم و به سادگی می‌توانیم موقعیت هر دانش‌آموز را تعیین کنیم. در حالی که اگر دانش‌آموزان به‌طور نامنظم یا تصادفی صندلی‌ها را اشغال کنند ($W \approx 10^{10}$) حالت توزیع) اطلاعات ما از موقعیت هر دانش‌آموز بسیار انداز است و صد بار کمتر از حالت قبلی خواهد بود. به‌طور مشابه، در کتابخانه‌ای که کتاب‌های آن به صورت منظم در قفسه‌ها چیده شده‌اند اطلاعات ما از موقعیت کتاب‌ها بسیار زیاد است و به همین دلیل به راحتی می‌توانیم کتاب موردنظر خود را پیدا کنیم. در حالی که اگر کتاب‌ها به‌طور نامنظم و درهم برهم قرار گرفته

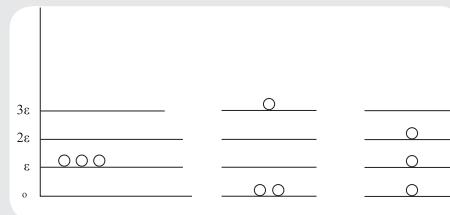
باشد اطلاعات ما از موقعیت کتاب‌ها بسیار انداز است، و در نتیجه به سختی می‌توانیم کتاب مشخصی را پیدا کنیم. از این نمونه‌ها معلوم می‌شود که هر چه بی‌نظمی در سامانه بیشتر یعنی، W و S بزرگ‌تر باشد، اطلاعات ما از موقعیت اجزای آن سامانه کمتر خواهد بود. در شکل ۱ هم، وجود سه راه توزیع - نسبت به حالتی با انرژی صفر که یک حالت توزیع دارد

حال (حق انتخاب) دارد. پس معلوم می‌شود که تعداد راههای توزیع، به اندازه یا بزرگی سامانه (و تعداد تاس‌ها در این نمونه) ربط دارد. در ترمودینامیک، کمیت‌هایی مانند حجم و انرژی که به بزرگی سامانه ربط دارد، با اندازه و بزرگی آن متناسبند. یعنی اگر مقدار ماده (برای نمونه نمک، آب، یا هوا) را در شرایط دما و فشار یکسان دو برابر کنیم، حجم و انرژی نیز دو برابر می‌شود. چنین خواصی را مقداری^۳ می‌نامند. اکنون می‌خواهیم یکتابع ترمودینامیکی مقداری، معروف کیم.

بنابراین $S = k \ln W$ (۵) که \ln ، لگاریتم طبیعی است. بنابراین تابع ترمودینامیکی جدید (آنتروپی) باید با لگاریتم تعداد راههای توزیع (W) متناسب باشد:

$$S = k \ln W \quad (5)$$

ضریب تناسب k ، ثابت بولتزمن نام دارد. استخراج معادله (۵) خارج از محدوده این مقاله است و علاقه‌مندان می‌توانند به مراجع ۲ و ۳ مراجعه کنند. اما در معادله (۵) تعداد راههای توزیع به ازای مقدار انرژی خاصی است. برای نمونه، فرض کنید بنا به شکل ۱، سامانه‌ای مشکل از سه ذره تمیز ناپذیر دارای ترازهای انرژی، E_1 ، E_2 و E_3 است. می‌خواهیم تعداد حالت‌های سامانه را حساب کنیم وقتی که انرژی آن باشد. بنا به این شکل $W = 3$ ، پس $S = k \ln 3$.

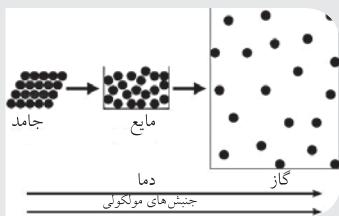

شکل ۱ سه راه توزیع مختلف برای یک سامانه سه ذره‌ای با انرژی $E_1 < E_2 < E_3$. آنتروپی سامانه، با چنین انرژی برابر با $S = k \ln 3$ است.

● **آنتروپی و اطلاعات می‌توانیم در سامانه را دیگر به نمونه پخش دانش‌آموزان روی صد صندلی توجه کنید. برای حالتی که دانش‌آموزان به‌طور منظم روی صندلی‌ها نشسته باشند (یک راه توزیع)، از موقعیت هر دانش‌آموز**

معادله (۶) که از روابط ترمودینامیک به دست می‌آید به طور کیفی با آنچه که شرح داده شد، سازگاری دارد.

- باعث کاهش اطلاعات ما از موقعیت ذرات و افزایش بی‌نظمی شده است. برای توضیحات بیشتر به مراجع، مراجعه کنید [۴ و ۵].

● وابستگی آنتروپی به حالت فیزیکی ماده

در جامد‌های بلوری، ذرات با نظم خاصی موقعیت‌ها را در شبکه بلور اشغال می‌کنند و با داشتن موقعیت یک ذره و شکل شبکه بلور می‌توان موقعیت ذرات دیگر را تعیین کرد. این حالت شبیه به نشستن دانش‌آموزان روی صندلی‌های کلاس است. در اثر ذوب شدن، ذرات از موقعیت شبکه‌ای خود رها شده، در فضای بزرگ‌تری، در تمام جهت‌ها حرکت می‌کنند، درست مانند وقتی که دانش‌آموزان از روی صندلی‌ها بلند شده، در سرتاسر کلاس جایه‌جا می‌شوند. در این حال، اطلاعات ما از موقعیت دانش‌آموزان کاهش می‌یابد. بنابراین آنتروپی مایع، بیش از آنتروپی همان مقدار جامد است. در اثر تبخیر مایع، مولکول‌ها در فضای بسیار بزرگ‌تر - حدود ۱۰۰۰ برابر شرایط عادی - پخش می‌شوند. چنان‌که قبل اشاره شد، پخش شدن ذرات در فضای بزرگ‌تر به افزایش آنتروپی منجر می‌شود. بدین ترتیب انتظار داریم که رابطه آنتروپی‌های یک ماده در حالت جامد (جامد S)، مایع (مایع S) و گاز (گاز S) به ترتیب زیر باشد:

● وابستگی آنتروپی به حجم

وابستگی آنتروپی به حجم را می‌توان به آسانی درک کرد؛ هر مولکول، بخشنی از فضا را اشغال می‌کند. پس در اختیار داشتن فضای بیشتر، به معنی تعداد راه‌های توزیع بیشتر و آنتروپی بیشتر است و این وضعیت، باعث کاهش اطلاعات ما می‌شود. برای نمونه دانش‌آموزان یک کلاس را در نظر بگیرید

سپس این حالت را با حالتی مقایسه کنید که دانش‌آموزان در کل مدرسه پخش شده‌اند. واضح است که با پخش شدن آن‌ها در مدرسه، اطلاعات ما از موقعیت‌شان کاهش می‌یابد و اگر اجازه داشته باشند از مدرسه خارج شوند، اطلاعات ما از موقعیت هر دانش‌آموز کاهش بیشتری پیدا می‌کند. به این ترتیب معلوم می‌شود که هرچه فضا یا حجم بزرگ‌تر باشد، آنتروپی افزایش می‌یابد [۵]. به کمک معادله (۳) می‌توان نشان داد که برای انساط هم‌دما یک گاز ایده‌آل، آنتروپی گاز با لگاریتم حجم (V) متناسب است:

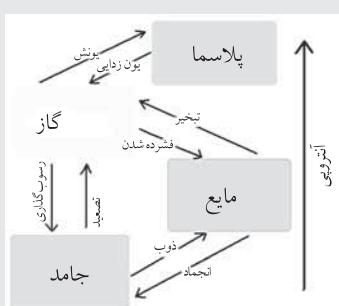
$$\text{گاز } S < \text{ مایع } S < \text{ جامد } S \quad (۷)$$

در دمای ثابت (تبديل فاز)

در ضمن چون تغییر حجم در اثر تبخیر بسیار بزرگ است، آنتروپی گاز به طور چشم‌گیر، از آنتروپی دو حالت دیگر بزرگ‌تر خواهد بود. برای نمونه، تغییر آنتروپی ذوب و تبخیر مولی آب به ترتیب عبارتند از:

$$\Delta S_{ذوب} = 22 \text{ J K}^{-1} \text{ mol}^{-1} \quad (۸\text{-آ})$$

$$\Delta S_{تبخير} = 107 \text{ J K}^{-1} \text{ mol}^{-1} \quad (۸\text{-ب})$$

$$S = N \cdot k \cdot \ln V + \text{ ثابت} \quad (۶)$$

● تغییر آنتروپی در اثر اختلاط، مانند

تشکیل محلول

فرض کنید نصف تماشاگران یک مسابقه فوتبال در یک طرف ورزشگاه، روی صندلی‌ها نشسته‌اند و طرفداران تیم دیگر در نیمه دیگر ورزشگاه باشند. می‌توان نشان داد که $\frac{N}{2}$ راه برای توزیع N تماشاچی وجود دارد. حالا فرض کنید که تماشاگران به‌طور تصادفی روی همه

صندلی‌ها پخش شوند. پس، N راه برای توزیع

آن‌ها وجود دارد: $\frac{N!}{2^N}$. برای نمونه

$$\text{داریم: } N = 100, \quad N! = 10^{16}, \quad \frac{N!}{2^N} = 10^{37}.$$

توجه کنید که در اثر اختلاط تماشاگران دو تیم، اطلاعات ما از موقعیت طرفداران هر تیم کاهش می‌یابد. این نمونه نشان می‌دهد که اختلاط اجزای یک سامانه - مانند تشکیل محلول - موجب افزایش آنتروپی می‌شود. به کمک روابط ترمودینامیکی می‌توان نشان داد که آمیختن دو جزء A و B برای تشکیل محلول (گاز یا مایع) ایده‌آل، موجب افزایش آنتروپی به اندازه انحلال ΔS می‌شود:

$$(9) \quad \Delta S_{\text{انحلال}} = -k \cdot N [x_A \ln x_A + x_B \ln x_B]$$

x_A و x_B تعداد کل ذرات، x_A و x_B کسر مولی A و B در محلول است (کسر مولی هر جزء، تعداد مول آن جزء بخش بر تعداد کل مول‌ها در محلول است).

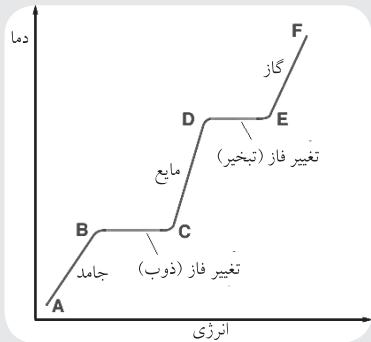
● تغییر آنتروپی با دما

می‌دانیم که انرژی مولکول‌ها به صورت

نایپوسته یا کوانتیده است یعنی مولکول‌ها، ترازهای انرژی خاصی دارند. در دمای‌های پایین، مولکول‌ها فقط می‌توانند روی ترازهای انرژی پایین توزیع شوند، ولی با افزودن انرژی به سامانه و افزایش دما، تعداد ترازهای قابل دسترسی برای ذرات افزایش می‌یابد. برای نمونه، در صفر کلوین مولکول‌ها فقط می‌توانند در حالت پایه خود قرار گیرند ولی با افزایش دما، بخشی از مولکول‌ها به ترازهای انرژی بالاتر منتقل می‌شوند. با افزایش دما، تعداد ترازهای دسترسی‌پذیر افزایش می‌یابد و مولکول‌ها روی ترازهای بیشتری توزیع می‌شوند در نتیجه، با افزایش دما تعداد راه‌های توزیع و آنتروپی بیشتر می‌شود و اطلاعات ما از موقعیت ذرات بر روی ترازها کاهش می‌یابد. بنابراین روابط ترمودینامیکی، اگر از وابستگی دمایی ظرفیت گرمایی در حجم ثابت (C_V) چشم‌پوشی کنیم، آنتروپی متناسب با دمای کلوین سامانه خواهد بود:

$$S = C_V \cdot \ln T + \text{ثابت} \quad (10)$$

دمای پایین‌تر، افزایش آنتروپی بیش‌تری را در پی دارد.

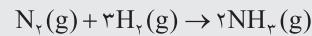
تغییر آنتروپی یک واکنش شیمیایی
بنابراین آنچه در بخش‌های قبلی گفته شد می‌توان افزایش یا کاهش آنتروپی را در فرایندهای شیمیایی پیش‌بینی کرد. برای نمونه، در واکنشی مانند:

که از یک ماده جامد یا مایع، گاز تولید می‌شود، $\Delta S > 0$ است زیرا آنتروپی گاز بسیار بزرگ‌تر از آنتروپی مایع و جامد است. اگر هم واکنشگرها و هم در فراورده‌ها حالت گازی داشته باشند، با مقایسه تعداد مول‌های گاز در دو طرف معادله واکنش می‌توان به عالمت ΔS پی برد.
برای نمونه در واکنش:

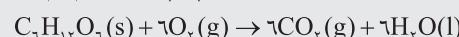
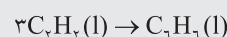
چون $6+5=11$ مول گاز به $3+4=7$ مول گاز تبدیل می‌شود، $\Delta S < 0$ است. یادآوری می‌شود که آنتروپی کمیتی مقداری است. در حالی که در واکنش‌های:

آنtronپی کاهش می‌یابد ($\Delta S < 0$).

در اختیار داشتن فضای بیش‌تر، به معنی تعداد راههای توزیع بیش‌تر و آنتروپی بیش‌تر است و این وضعیت، باعث کاهش اطلاعات مامی‌شود

اگر در واکنشی گاز وجود نداشته باشد یا تعداد مول‌های گاز در دو طرف معادله واکنش یکسان باشد باید به نقش عوامل دیگر در آنتروپی توجه کرد. برای نمونه:

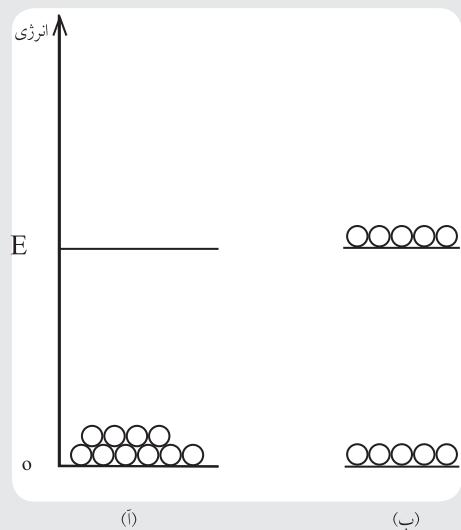

در واکنش نخست، چون سه ذره (C_7H_8) به یک ذره (C_7H_8) تبدیل شده، $\Delta S < 0$ است. در حالی که در واکنش دوم مولکول بزرگ گلوكوز ($\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6$) به تعدادی مولکول کوچک‌تر تبدیل می‌شود، پس $\Delta S > 0$ است.

معادله (۱۰) نشان می‌دهد که آنتروپی نیز با دما افزایش می‌یابد.

حالا می‌توان از دیدگاه مولکولی به این پرسش پاسخ داد: چرا افزودن مقدار معینی گرمایی در دمای پایین، افزایش آنتروپی بیش‌تری را برای سامانه در پی دارد، در مقایسه با وقتی که همین مقدار گرمایی در دمای بالاتر به سامانه افزوده می‌شود (یعنی علت وجود T در مخرج کسر معادله (۳))؟

شکل ۲، یک سامانه فرضی مشکل از دو تراز انرژی E و 0 را نشان می‌دهد که 10 ذره دارد. مولکول‌ها در حالت (آ)، همگی در تراز پایین و کمترین دما هستند و در حالت (ب) نیمی از ذرات در هر تراز قرار گرفته‌اند. اگر در حالت (آ) به اندازه E ، انرژی گرمایی به سامانه داده شود یک ذره به تراز بالاتر منتقل می‌شود و به افزایش تعداد راههای توزیع و آنتروپی می‌انجامد. اما افزودن همین مقدار گرمایی به کاهش آنتروپی سامانه در حالت (ب) منجر می‌شود. این نمونه ساده نشان می‌دهد که افزودن مقدار معینی انرژی گرمایی به سامانه در

شکل ۲ توزیع 10 ذره روی دو تراز انرژی قابل دسترس E و 0 وقتی که (آ) ذرات در تراز پایین (متناظر با دمای پایین و ب) ذرات بین دو تراز به تساوی تقسیم شوند (متناظر با دمای بالا). دادن انرژی E به چنین سامانه‌ای موجب انتقال یک ذره از تراز پایین به تراز بالا می‌شود. این انتقال موجب افزایش آنتروپی در حالت (آ) و کاهش آنتروپی در حالت (ب) می‌شود.

رفع چند نمونه کج فهمی؛ ارزیابی کتاب شیمی ۳

در این بخش به عبارت‌هایی از کتاب شیمی ۳ (چاپ ۱۳۸۲، صفحات ۷۴-۸۲) می‌پردازیم که درباره آنتروپی و قانون دوم است.

نمونه ۱: متن کتاب درسی

اگر در تغییری انرژی سیستم کاهش یابد، آن تغییر خود به خود است.

نکته

این بیان، کلی نیست و برای بسیاری از فرایندها صدق نمی‌کند.

نمونه ۲: متن کتاب درسی

بنابر مثال‌های ذکر شده، باید گفت: اگر در تغییری انرژی سامانه کاهش یابد، آن تغییر خود به خود است.

نمونه ۲: متن کتاب درسی

واکنش‌های شیمیایی که در آن‌ها انرژی فراورده‌ها از انرژی واکنش‌دهنده‌ها پایین‌تر است، خود به خودی‌اند. چون بیش‌تر واکنش‌ها در فشار ثابت انجام می‌شوند.

نکته

شرایط انجام واکنش دست ماست. واکنش‌های خودبه‌خودی زیادی وجود دارند که در آن‌ها $\Delta H > 0$ است.

نمونه ۳: متن کتاب درسی

از آنجایی که در طبیعت، فرایندها در فشار ثابت محیط انجام می‌شوند، $\Delta H < 0$ به خودبه‌خودی بودن فرایند کمک می‌کند.

نمونه ۴: متن کتاب درسی

تعداد راههایی که اتم‌های گاز می‌توانند در این فضای جدید پخش شوند، افزایش می‌یابد. پس برای گاز مناسب‌تر است که تمام ظرف را اشغال کند.

نکته

«مناسب‌تر» یعنی چه؟

نمونه ۵: متن کتاب درسی

مولکول‌ها برای توزیع در دو بخش، تعداد

حق انتخاب بیش‌تری دارند پس احتمال وقوع این حالت، بیش‌تر است.

نمونه ۶: متن کتاب درسی

در شکل، آنتروپی گاز، مایع و جامد در ظرفی با حجم یکسان و تعداد مولکول متفاوت مقایسه شده‌اند.

نکته

در این شکل به مقداری بودن آنتروپی توجه نشده است، پس ممکن است آنتروپی جامد بیش‌ترین مقدار را داشته باشد.

متن پیشنهادی

در شکل تعداد مولکول‌های یکسان ولی با حجم متفاوت نمایش داده شوند.

نمونه ۷: متن کتاب درسی

برای مثال، تجزیه N_2O به NO یک واکنش گرمایی‌است ولی تا حدودی خودبه‌خود انجام می‌شود.

نکته

مفهوم «تا حدودی» نامشخص است. در ضمن خودبه‌خودی بودن یا نبودن این فرایند به شرایط T و P بستگی دارد.

متن پیشنهادی

در شرایط دما و فشار معین، خودبه‌خودی بودن یا نبودن فرایند به تمایل نسبی فرایندهای رفت و برگشت بستگی دارد؛ در هر جهت که تمایل بیش‌تر باشد فرایند در همان جهت، خودبه‌خودی است.

نمونه ۸: متن کتاب درسی

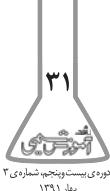
مقدار بی‌نظمی یک سامانه یا بی‌نظمی مولکولی را آنتروپی گویند.

نکته

بی‌نظمی یک سامانه درست است؛ نه بی‌نظمی در یک سامانه. بی‌نظمی مولکولی مفهومی ندارد. بی‌نظمی یک خاصیت کمی نیست.

متن پیشنهادی

با افزایش بی‌نظمی در سامانه، آنتروپی آن

می‌دهد که باید روی سامانه انجام دهیم تا فرایند انجام شود.

نمونه ۱۰: متن کتاب درسی

با توجه به علامت ΔG می‌توان گفت که یک تغییر می‌تواند خودبه‌خودی باشد یا نه. چنان که می‌دانیم برای یک تغییر خودبه‌خودی، $\Delta S > 0$ است.

نکته

S در رابطه $G = H - TS$ ، آنتروپی سامانه است. خودبه‌خودی بودن از آنتروپی جهان مشخص می‌شود.

متن پیشنهادی

با توجه به رابطه $\Delta G = H - T\Delta S$ ، $\Delta S = \frac{\Delta G}{T} - \Delta H$ مثبت به خودبه‌خودی بودن فرایند کمک می‌کند.

با افزایش دما، تعداد ترازهای دسترسی‌پذیر افزایش می‌یابد و مولکول‌ها در ترازهای بیشتری توزیع می‌شوند در نتیجه، با افزایش دما تعداد راههای توزیع و آنتروپی بیشتر می‌شود

1. Carnot, S.

۲. مسیر برگشت‌پذیر، مسیری است که در تمام آن، سامانه با محیط خود در حالت تعادل قرار دارد و بیشترین کار را نجام می‌دهد:

F ، نیروی جابه‌جا شده در محیط است.
 $W = \int -F_{ext} dx$

3. extensive

۱. پی. دیلیو. اتکینز، شیمی فیزیک (ترمودینامیک)، مترجمان: غلامعباس پارسافر و بیژن نجفی، چاپ سوم، مرکز نشر دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۳۸۳.

۲. غلامعباس پارسافر، ترمودینامیک آماری: مبانی و کاربردها، ویرایش دوم، مرکز نشر دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۳۸۶.

۳. ایرا لوین، شیمی فیزیک، مترجمان: غلامرضا اسلامپور، غلامعباس پارسافر، علی مقاری و بیژن نجفی، ویرایش پنجم، انتشارات فاطمی، ۱۳۸۶.

۴. غلامعباس پارسافر، مجتبی باقرزاده و محسن تفضلی، شیمی عمومی یک با نگرش مولکولی، ویرایش دوم، دفتر نشر معالی، ۱۳۸۴.

۵. غلامعباس پارسافر، افشین شفیعی، مهدی جلالی هروی، علی پورجوادی و مجتبی باقرزاده، شیمی با نگرش تحلیلی، انتشارات فاطمی، ۱۳۸۸.

افزایش می‌یابد.

نمونه ۷: متن کتاب درسی

مانند انرژی درونی و آنتالپی، آنتروپی هم یکتابع حالت است، یعنی به حالت آغازی و پایانی هر تغییر بستگی دارد.

نکته

چرا انرژی درونی؟ تابع حالت بودن یعنی صرفاً به حالت فعلی بستگی داشتن و مستقل بودن از حالت قبلی سامانه. تغییرات تابع حالت، مستقل از مسیر است.

متن پیشنهادی

مانند انرژی و آنتالپی، آنتروپی نیز یکتابع حالت است، یعنی تغییرات آن از یک حالت به حالت دیگر، مستقل از مسیر طی شده است.

نمونه ۸: متن کتاب درسی

هر تغییر شیمیایی یا فیزیکی به‌طور طبیعی درجه‌هی پیشرفت می‌کند که به سطح انرژی پایین‌تر (ΔH کوچک‌تر) و آنتروپی بالاتری (ΔS بزرگ‌تر) برسد.

نکته

به جای ΔH کوچک‌تر، ΔH منفی و به جای ΔS بزرگ‌تر، ΔS مثبت صحیح است. به‌ندرت $\Delta H < 0$ و $\Delta S > 0$ همزمان اتفاق می‌افتد.

متن پیشنهادی

ΔH منفی و ΔS مثبت به خودبه‌خودی بودن فرایند کمک می‌کند.

نمونه ۹: متن کتاب درسی

انرژی آزاد، مقدار انرژی در دسترس برای انجام فرایند تعریف می‌شود.

نکته

رابطه کار مفید و ΔG (نه G) مربوط به فرایندها در T و P ثابت است.

متن پیشنهادی

در یک فرایند خودبه‌خودی در T و P ثابت، ΔG بیشترین کار قابل دست‌یابی را نشان می‌دهد و در یک فرایند غیر خودبه‌خودی در T و P ثابت، ΔG کمترین کاری را نشان